

kompleks skulde strande eller ikke strande paa, om denne Forholdsregel gennemføres eller ej. Jeg har overhovedet ikke — det har jeg sagt mange Gange — tillagt den stor Vigtighed, fordi den finansielt ikke har stor Betydning. Derimod har jeg fra første Færd meget vel indset, og jeg tror ogsaa, jeg har udtalt, at rent samfundsmæssigt set havde denne Forholdsregel en vis Betydning, idet Folk ganske naturligt vilde forarges over, at velhavende Personer ikke kom til at betale en Skat, som mindre velhavende maa betale. Det er det, jeg har udtalt her i Dag og ogsaa har søgt at gøre ærede Medlemmer af det høje Landsting opmærksom paa, at dette er, hvad der taler for denne Foranstaltning, og intet andet, idet der her aldeles ikke foreligger noget Spørgsmaal af fiskal Interesse — det kan ingen tro, som har haft noget med den Art Sager at gøre. Derimod har det en ganske alvorlig samfundsmæssig Betydning, og naar man kan gennemføre sligt paa en Maade, som ikke generer Befolkningen — og det, som her er foreslaaet, vil ikke genere det allerringeste —, skal man ogsaa gøre det.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), der i al Almindelighed finder, at der ikke maa tales til Galleriet, har en ikke helt sædvanlig Evne til at lade være med at tale til Galleriet paa en saadan Maade, at hans Tilhørere egentlig synes, at hans Ord nærmest er rettede til et Galleri, som de maaske ikke altid vilde rette deres Ord til. Der eksisterer Galleri og Galleri. I mine Studenteraar sad i det kongelige Teater det bedste Publikum paa Galleriet, de, der havde mest Interesse. Vore Møder er offentlige, og jeg synes, at de, som her sidder paa Galleriet, har man Grund til at behandle med al Agtelse. Ved Variété- og Cirkuspræstationer og lignende er det ikke altid det Publikum, der sidder paa Galleriet, som jeg finder er det bedste at henvende

sig til. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) rettede paa sin ikke for Galleriet bestemte Maade et Par Ytringer til mig, for det første om, hvad jeg havde kaldt „den skøre Kunstgenstand“, Enigheden her i Folketinget. Den var skør, og den er skør, og der er gaaet meget dybe Uenighedsstrømninger i det Udvalg, det vil ingen af Udvalgets Medlemmer benægte. Men Enigheden har holdt, og den holder i dette Øjeblik, og der er Udsigt til og al Anledning til at tro, at den vil holde ved Afstemningen. Dernæst har jeg talt om, og det staar jeg ved, at skønt de Kilder, hvorfra adskillige af Skatterne flyder, ikke er lige velsmagende for os — adskillige af dem forekommer nogle af os bitre —, har Rigsdagen vist sig at kunne bøje sig for Nødvendighedens Tvang. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) oversætter dette saaledes, at jeg har komplimenteret Socialdemokraterne, fordi de har kunnet bøje Rigsdagen under deres Villie, saa er det en Oversættelse for det sletteste Galleri.

Maa jeg saa have Lov at bekende, at det er det ærede Medlem fra Hørsens (Hans Nielsen) og mig, som er Fædre til den Form for de private Vinlagres Beskatning, som nu bliver Rigsdagens Vedtagelse. Vi stillede Forslaget i Udvalget, fordi det var klart, at der indenfor Folketinget var et bestemt Flertal for en eller anden Beskatning af disse Lagre. Jeg personlig gjorde det ikke, fordi jeg havde Sympati derfor, men fordi jeg ansaa det for nødvendigt som Ordfører, naar Flertallets Anskuelse var saa bestemt, som Folketingets Anskuelse havde vist sig at være. Idet vi saa gennem vort Forslag kunde imødekomme den højtærede Finansminister og Toldadministrationen med Hensyn til at blive fri for den Kontrol og Vurdering, som de erklærede ikke at kunne overtage, og idet vi anvendte som Grundlag de privates Angivelse ikke af deres Lagre i og for sig, men af, hvad de af disse Lagre udtog til Forbrug, fandt vi, at der var fremkommet baade en lempelig Beskatningsform og en saadan Forbedring og Forandring af, hvad der havde været paatænkt, at vi vilde